

Sentència 98-2019 del TSJA. Impost sobre Societats. Caducitat del procediment d'inspecció. Motivació dels actes administratius. Disposició Transitòria Segona de la Llei 95/2010.

Extracte facilitat per Strategos

Resum: El procediment de comprovació de gestió i el procediment d'inspecció són dos procediments diferents amb regulació separada, no són un procediment únic. La durada màxima de 12 mesos es computa des de la comunicació de l'inici de les actuacions inspectores.

Les resolucions impugnades contenen una exposició àmplia dels motius que les fonamenten. El canvi de criteri de l'Administració al llarg de les actuacions inspectores, responen a les diverses al·legacions de l'obligat tributari, sense que això li hagi suposat cap perjudici.

Segons la sentència, en el moment de la posada en funcionament és un element clau en l'aplicació de la [Disposició Transitòria Segona de la Llei 95/2010](#). Els béns immobles que varen ser aportats a la societat abans de l'entrada en vigor de la Llei ja es trobaven en funcionament en aquell moment. L'amortització no podria iniciar-se quan es va fer l'aportació, sinó que calia deduir l'amortització lineal corresponent als anys transcorreguts entre la posada en funcionament i la data de producció d'efectes de la Llei. Encara que la societat a la qual s'han aportat els béns tingui una personalitat jurídica diferent dels transmissors, això no impedeix que s'hagi de tenir en compte el valor comptable dels immobles als efectes d'aplicar les amortitzacions corresponents.

Resolució: Revoca sentència recorreguda (Tribunal de Batlles 14 de desembre de 2018) i estima el recurs d'apel·lació presentat per Govern.

Aquesta valoració no ofereix consells específics per a situacions determinades i concretes. Demaneu assessorament jurídic abans d'entaular accions concretes, en vista de les circumstàncies de cada assumpte.

C. Prat de la Creu, 59-65
Escala A, 2a planta
AD500 Andorra la Vella
+376 805 705
strategos@strategos.ad

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Administrativa
Núm. de Protocol: 2000075/2018
Núm. de Rotlle: TSJA-0000015/2019

SENTÈNCIA 98-2019

PARTS:

Apel·lant: GOVERN D'ANDORRA

Representant: Sra. IOS
Advocada: Sra. MBV

Apel·lat: PC SL

Representant: Sra. ECC
Advocada: Sra. MTF

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President:
Magistrats:

Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA
Sr. Bernard PLAGNET
Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, vint-i-quatre d'octubre de dos mil dinou.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **2000075/2018**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La societat PC, SL va interposar demanda contra el GOVERN, en què impugnava la resolució de la Comissió Tècnica Tributària de 9 de juliol de 2018, que va desestimar el recurs interposat contra la resolució de la Direcció General del Departament de Tributs i Fronteres de 12 de març del mateix any, per mitjà de la qual es va modificar la liquidació derivada d'un procediment d'inspecció tributària, i es va determinar un deute tributari de 56.683,62 €, respecte de l'impost sobre societats i els exercicis 2013, 2014 i 2015.

La sentència de 14 de desembre de 2018 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles ha estimat la demanda, anul·lant les resolucions impugnades, i ha declarat que el valor d'adquisició que s'ha de tenir en compte als efectes de la [disposició transitòria 2ª de la Llei 95/2010](#) és el de 119.659.300 €.

2.- La representació del Govern ha interposat recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència de la Batllia, el qual es fonamenta, en síntesi, en les següents al·legacions:

a) La valoració dels béns immobles aportats a la societat agent no pot ser la que es va fer constar en l'escriptura notarial d'ampliació del capital social i aportació d'aquells béns, atès que els mateixos estaven en funcionament prèviament a la referida ampliació i també abans de l'entrada en vigor de l'impost sobre societats, tractant-se a més d'una transmissió entre persones vinculades.

b) La societat agent ha començat a amortitzar a partir de la data de l'aportació dels immobles, quan la [disposició transitòria 2ª de la Llei 95/2010](#) no es refereix al valor de mercat, sinó al cost d'adquisició, segons el criteri comptable, de manera que cal tenir en compte l'amortització ja realitzada a partir de la data de posada en funcionament de l'element i fins a l'entrada en vigor de la llei.

c) A manca de dades aportades per l'obligat tributari, l'Administració ha recorregut al sistema d'estimació indirecta, d'acord amb l'[article 43 de la Llei de bases de l'ordenament tributari](#).

3.- La representació de l'entitat agent s'ha oposat al recurs i ha sol·licitat que es confirmi íntegrament la sentència apel·lada, en base a les següents argumentacions:

a) S'ha produït la caducitat del procediment, ja que han transcorregut més de dotze mesos entre l'inici de les actuacions i la data en què es va dictar la resolució impugnada.

b) Els actes recorreguts no estan degudament motivats, ja que el Govern ha canviat successivament els criteris que ha anat utilitzant per arribar a la decisió final.

c) Quant al fons, el valor d'adquisició dels immobles es correspon amb el que consta a l'escriptura pública, ja que es tracta d'una nova adquisició, desvinculada dels anteriors propietaris. L'[article 56 de la Llei de l'impost sobre societats](#) especifica que el valor dels immobles adquirits abans de la seva entrada en vigor és el consignat en el títol d'adquisició.

d) A diferència del que succeeix en la [Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques](#), a la [Llei de l'impost sobre societats](#) no existeixen regles sobre l'amortització dels béns adquirits abans de la seva entrada en vigor, que permeti tenir en compte els períodes amortitzats quan eren propietat dels anteriors titulars.

4.- En l'acte de la vista oral, les parts van exposar les consideracions que van considerar més adients a la defensa de llurs interessos.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'[article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia](#).

Segon.- La qüestió debatuda en aquest procés versa sobre la interpretació que cal donar a la [disposició transitòria 2ª de la Llei 95/2010, de 29 de desembre, de l'impost sobre societats](#).

Registreu-vos a LesLleis.com per
accedir al contingut complet d'aquesta pàgina.

Registre gratuït

Subscripció

Ja Estic Registrat